

dette Djeblik ret har haft Djet aabent for. — Hvad angaar Bestatning af Aktiefelskaber, kan jeg ganske slutte mig til den sidste ærede Taler's Udtalelse om, at det i Virkeligheden er en lidet begrundet Dobbeltbestatning, man her gaar til, som kun kan forsvares ud fra det Synspunkt, at det er en Næringsstat, man vil indføre, og at det dog saa synes noget besynderligt kun at indføre den for disse specielle Tilfælde. Jeg skal i øvrigt herom i Tilslutning til, hvad der fremkom fra den sidste ærede Taler, udtale, at det derfor ogsaa forekommer mig, at naar man i § 9 i Hovedforslaget under Nr. 22 siger, at de skulle svare 2 pCt. af deres Nettoindtægt i det sidste Regnskabs- eller Kalenderaar, turde det vistnok være begrænset til Nettoindtægten af Forretningsdriften, thi der er dog ingen Grund til at beskaffe herigennem den Indtægt, som haves ved Renten af Obligationer, som ere henlagte som Reserve eller Garantifond eller paa anden Maade. Man beskatter i dette specielle Tilfælde et Objekt, som ellers ikke beskattes. Den ærede Minister havde Betænkelse ved den særlige Bestemmelse om i Udlandet hjemmehørende Selskaber. Jeg for mit Vedkommende tilstaaer, at vil man overhovedet ind paa hele denne Bestemmelse, har jeg ikke nogen Betænkelse ved at gaa til den Affattelse, som i saa Henseende er opstillet, thi det maa jo erindres, at Basis for udenlandsk Bestatning er en anden end for den indenlandske; de beskattes efter Bestemmelsen efter deres specielle lokale Virksomhed, ikke efter Selskabets samlede Hovedvirksomhed, fordi den finder Sted i Udlandet, som man ikke vil have at gøre med. Det forekommer mig derfor, at man fra det Synspunkt vel kan opstille en anden Skatteprocent for dem end for indenlandske Selskaber uden at gøre sig skyldig i nogen Uret, og naar den ærede Minister paapeger, at det kan være vanskeligt af mellemrigste Hensyn at gennemføre en saadan Bestemmelse, saa forekommer det mig, at det er at strække de mellemrigste Hensyn noget for vidt, naar man vil strække dem til at gælde for rent kommunale og lokale Forretningsforhold. Jeg tror ikke, at man andre Steder har taget saadanne Hensyn, i alt Fald kan jeg henvisse til den norske Lov af 1882 med Tillægsloven af 1891 om Byernes kommunale Skatter, hvor man ingen Betænkelse har haft ved at give særlige Regler for Bestatning af udenlandske Selskaber. — Jeg ser mig ikke i Stand til at stemme for Hverstallets Forslag under Nr. 24, fordi Hovedbestemmelsen der er, at Opholdskommunen af Skattebeløbet faar 10 pCt. forlods. Men jeg ser mig heller ikke i Stand til at stemme for det modstaa-

ende Forslag under Nr. 25, som jeg i øvrigt i flere Punkter vilde foretrække, fordi det forekommer mig ligesom den ærede sidste Taler, at de opstillede Fordelingsprincipper vilde føre til betydelige Vanskeligheder og ofte til noget urimelige Konsekvenser. Naar man saaledes vil fordele Indtægterne af Samferdsels- og industrielle Foretagender i Forhold til Summen af de Lønninger, som i det sidst forløbne Kalender- eller Regnskabsaar ere udbetalte til Personer, der have Ophold i de paagældende Kommuner, saa forekommer det mig at være et overmaade flydende Grundlag, man der har valgt til Fordelingen. Det vil altsaa sige, at f. Eks. et Sporvognselskab, som berører Kjøbenhavn og Frederiksberg, skal fordele Skattebeløbet mellem disse Kommuner, eftersom de enkelte Konduktører eller Sporvognskuffe have boet i den ene eller den anden Kommune i det forløbne Aar, noget, som tilmed vil være vanskeligt at faa oplyst, da de vistnok ofte flytte fra den ene til den anden Kommune. Det forekommer mig, at den naturlige Basis for Fordelingen er at fordele i Forhold til, som den paagældende Ferdselslinie falder paa de forskellige Kommuner, efter den Længde, den har i hver Kommune. Ligeledes finder jeg det heller ikke korrekt at ville fordele Forstringsforetagenders Skat i Forhold til Præmieindtægten paa de forskellige Steder. Derved tager man altsaa kun Hensyn til Bruttoindtægten, medens det, som der skal svares Skat af, er Nettoindtægten. Resultatet er, at i en Kommune, hvor der udbetales en Stadeserstatning, som er langt større end hele Præmieindtægten, kommer man dog til at betale Skat af Præmieindtægten, man der har. — Jeg skal endnu kun bemærke, at det forekommer mig, at Vædringsforslag Nr. 37 er et dybt indgribende og vidtrækkende Forslag, som det noget har forbadt mig, at den ærede Indenrigsminister gif hen over med en saa overordentlig flygtig Bemærkning, at han næsten ikke omtalte det. Det gaar jo ud paa at overføre en væsentlig Del af Hartkornsskatterne paa Formue og Lejlighed, idet Forholdet jo nu er det, at omtrent 30 pCt. af Kommunefiksen falder paa Formue og Lejlighed mod 70 pCt. paa Hartkornet. Dette bliver nu forandret til Halvdelen paa hver, saa at der altsaa bliver overført en væsentlig Del af Beløbet fra Hartkornet paa Formue og Lejlighed, og man indrømmer ved dette Forslag, Sogne- raadet Myndighed til at gøre dette paa egen Haand, medens man hidtil har krævet Amts- raadets Billigelse af de Bestemmelser, som i saa Henseende blive tagne. Det forekommer